Alexandru Negura

John-486

Dacă, prin absurd, te-ai întâlni cu John-486, un omuleţ de 1.70 care are o treime din corp făcută din metal, la o petrecere şi dacă în timpul discuţiei i-ai pune o întrebare banală precum „Cu ce îţi ocupi timpul?” ai considera că John-486 este un om plin de sine căruia îi place să mintă mult şi ai încerca stingher să închei discuţia cât mai repede. Cel mai probabil ţi-ai căuta un alt companion de unică folosinţă pentru seara respectivă. Dar e puţin probabil ca cineva să aibă ocazia să poarte un dialog cu John-486 dintr-un motiv foarte simplu: natura muncii sale îi interzice să se „angajeze în interacţiuni umane care pot distrage foarte uşor atenţia şi pot influenţa negativ proiectele companiei Baxlam Intelligence Software”.

De altfel nici nu poate din punct de vedere fizic să comunice cu alte persoane căci sediul firmei la care John-486 lucrează este situat undeva în pădurea amazoniană braziliană, pe una dintre fâşiile de pământ încă neexploatate de pe suprafaţa Terrei. În mijlocul unei vegetaţii tropicale oamenii au ridicat o adevărată minunăţie arhitectonică cu o funcţionalitate pliată perfect pe cerinţele unui astfel de mediu neprielnic. Luxul şi civilizaţia se îmbină perfect cu sălbăticia şi ecosistemul fragil al pădurii tropicale.

Corporaţia care deţine această afacere ieşită din comun are o viziune paternalistă în privinţa propriilor angajaţi şi are grijă să le satisfacă toate nevoile indiferent de costurile implicite şi milioanele pe care trebuie să le investească în departamentul de resurse umane. Până la urmă e vorba de elaborarea unui produs extrem de sofisticat şi pretenţios care cere multă muncă şi concentrare din partea forţei de lucru. Cu cât îi faci pe subalterni

să se concentreze mai mult pe calitatea muncii depuse şi cu cât le hrăneşti mai mult voinţa de a duce la bun sfârşit sarcinile cu atât programele dezvoltate vor fi mai eficiente pentru clienţi. Sunt în joc mii de miliarde de euro, iar responsabilitatea în caz de eşec este mare.

Precum majoritatea celor care au lucrat pentru Baxlam, John-486 era foarte conştient de toate aceste norme şi etici de muncă foarte stricte şi niciodată nu a strâmbat din nas atunci când firma i-a impus un anumit lucru. Ştia că totul este spre binele lor şi pentru binele omenirii până la urmă, intuia acest lucru încă de când a fost racolat de pe băncile facultăţii de către Baxlam în urmă cu mai bine de 20 de ani. Mai întâi a dat câteva probe de aptitudini intelectuale şi câteva teste psihologice. După un an de testare intensivă a aflat că deţine un coeficient de procesare a informaţiei de 487, competenţă care îi permite accesul la următorul stagiu al competiţiei pentru „un loc de muncă de-a dreptul excepţional în cadrul Baxlam”. Într-o dimineaţă răcoroasă de martie, după ce a semnat un contract de confidenţialitate cu privire la informaţiile care urmau să îi fie prezentate, John-486 (atunci purta numele de Andrew Tonnies) a aflat natura muncii pe care avea să o depună în cadrul firmei: „Baxlam se ocupă cu producţia de sisteme de predicţie socio-economică pe termen scurt, mediu şi lung. Bineînţeles, nu oricine are resurse şi interes să cumpere un produs ca al nostru, care să influenţeze şi să decidă viitorul unei societăţi pentru o perioadă cunoscută de timp. Clienţii Baxlam sunt în principal guvernele statelor care au probleme de natură economică şi care doresc o cale sigură de a ieşi din impas. Baxlam are momentan monopol pe această piaţă, iar calitatea serviciilor prestate se bazează în mare parte pe lipsa erorilor în ţările în care sistemele noastre au fost implementate. Prestigiul firmei este dat de calitatea tehnicienilor (aleşi din rândul elitelor intelectuale în formare care studiază la universităţile de prestigiu din lume) ce analizează în primă fază milioanele de variabile care influenţează mersul unei societăţi şi care transpun apoi toate aceste variabile, ajustate şi controlabile pe o perioadă definită de timp, în programe software. Aceste programe sunt apoi introduse în computere de mare putere care generează

deciziile în societatea respectivă, corectând erorile acestora şi realizând schimbarea dorită. Piaţa companiei Baxlam este formată în exclusivitate din societăţile în care tehnologia cibernetică este factorul principal care influenţează organizarea socială, în care clasa politică îşi limitează funcţia de exercitare a puterii la convingerea cetăţenilor în alegerea unui anumit tip de tehnologii de organizare şi control social.”

John-486 îşi analizează trăirile doar o dată pe săptămână, atunci când îşi spune sub hipnoză şi cu voce tare gândurile adunate în subconştient în faţă psihoterapeutului companiei. În aceste rare momente în care îşi permite să se concentreze şi pe altceva decât variabilele sociale, John-486 îşi aminteşte cât de entuziasmat era de faptul că urma să se transforme într-un mic dumnezeu anonim al societăţilor umane. I se părea fascinant faptul că va putea să influenţeze pozitiv starea de mulţumire a unui individ cu propria viaţă şi chiar i se părea amuzant faptul că, de exemplu, el urma să le inducă oamenilor nevoi noi care să permită folosirea din plin a resurselor care erau cel mai la îndemâna de exploatat în societatea pe care trebuia să o „corecteze”.

Dar orgoliul şi umorul nu erau tocmai calităţile necesare pentru cerinţele muncii sale. După încă un an în care a aflat toate etapele de construcţie ale unui astfel de program şi în care s-a familiarizat cu limbajele de programare pe care urma să le folosească, angajatorii i-au vorbit lui John-486 despre transformarea la care urma să fie supus. Având în vedere pericolele la care se expuneau societăţile atunci când implementau astfel de sisteme, compania trebuia să fie sigură că deţine controlul integral asupra deciziilor pe care John-486 sau orice alt angajat le-ar putea lua. Pentru a-i controla cât mai bine voinţa şi pentru a fi siguri că John-486 îşi poate folosi întreaga putere de concentrare pe o anumită sarcină, compania i-a propus amputarea membrelor şi înlocuirea lor cu unele artificiale. În următorii 4 ani, John-486 trebuia să înveţe să îşi folosească noile mâini şi picioare la capacitatea maximă, scopul final fiind practicarea de alpinism şi tir sportiv la nivel profesionist. Riscurile erau mari căci în caz că nu reuşea să

atingă respectivele obiective sportive, colaborarea lua sfârşit. Pe lângă limitarea practicilor existenţiale ale lui John-486 la exersarea voinţei şi a capacităţii de concentrare, compania mai dorea să afle cât de repede poate să ducă la bun sfârşit o astfel de sarcină complicată cum era obişnuinţa cu noile membre şi maximizarea eficienţei acestora.

Pentru a-i lămuri mai bine nedumeririle cu privire la „nebunia" pe care trebuia să o facă pentru a putea intra în firmă, lui John-486 i s-a adus la cunoştinţă argumentul ştiinţific care i-au determinat pe managerii companiei să introducă „proba amputării" în rândul criteriilor de angajare şi pregătire profesională pentru postul de „Unitate Holotip de Programare" (UHP). Directorul Departamentului de Studii Corporale i-a spus că după zeci de ani de cercetări amănunţite în domeniul eficientizării muncii au descoperit că procesul de învăţare motrică este într-o mare măsură asemănător în ceea ce priveşte gradul de dificultate cu procesele necesare dezvoltării unui program de predicţie socio-economică. După ce experimentele au demonstrat o diferenţă clară la nivel de randament şi erori atribuite factorului uman între angajaţii care suferiseră amputări şi grupul de control, această etapă a fost introdusă obligatoriu în examenele preliminare pentru un post de UHP în compania Baxlam.

Antrenamentele intense şi vizitele dese la psihoterapeut l-au transformat pe Andrew Tonnies în John-486, un individ cu membre artificiale şi lipsit de istorie care deţinea voinţa şi capacitatea de concentrare necesare să calculeze într-o oră timpul în care s-ar redresa industria metalurgică dintr-un anumit stat şi dimensiunile care trebuie ajustate pentru ca acea industrie să devină din nou funcţională. Singurul lucru pe care John-486 îl mai putea asocia cu propria identitate la un nivel conştient era chiar istoria numelui sau. Încă de la început, psihoterapeutul i-a spus că „John-486" făcea referire la chipul revoluţionar introdus de compania Intel la sfârşitul anilor 80, Intel 80486 (pe scurt denumit i486), procesor capabil să execute în jur de 40 de milioane de sarcini pe secundă. Numele ales de firmă era o formă de recunoaştere a unor calităţi intelectuale

excepţionale însuşite de Andrew Tonnies la capătul anevoiosului „ritual de trecere” al amputării.

De pe scaunul său, ale cărui margini ies uşor în relief datorită multitudinii de mufe şi conectoare ataşate, John-486 îşi mută pentru câteva secunde privirea de la monitorul imens de pe biroul său ultra-uşor din fibră optică pentru a-şi împrospăta mintea cu efectul cromatic produs de splendida explozie de verde şi albastru care se desfăşoară zilnic, timp de 24 de ore, în spatele ferestrei camerei sale de lucru. Simte că îi scapă ceva atunci când priveşte natura luxuriantă de dincolo de geamul dublu securizat. Psihoterapeutul său a aflat însă la şedinţa de săptămâna trecută ce îl nelinişteşte atunci când îşi aruncă privirea în adâncul orizontului pădurii tropicale. John încă păstrează la nivelul subconştientului amintirea faptului că atunci când încă locuia, ca majoritatea oamenilor într-o mare aglomerare urbană, rareori îi atrăgeau atenţia hologramele cu spaţii exotice proiectate pe cerul metropolelor. Tot în cadrul şedinţei de săptămâna trecută, John a mărturisit că realitatea de dincolo de peretele de sticlă îi umple inima cu o bucurie care i se pare de câţiva ani extrem de banală şi plictisitoare. E ceea ce mulţi numesc, fără să fie în stare să explice amănunţit despre ce este vorba, „senzaţie de împlinire”. Lui John-486 i se pare trist că a depăşit de mult timp limita mulţumirii de sine a oamenilor normali. Simte că a început să capete toleranţă la acest drog atât de accesibil lui şi atât de valorizat printre semenii săi.

Subsemnatul J. M. Todorov, psihoterapeutul secţiei 24C-Programatori, doresc să aduc la cunoştinţa Departamentului de Resurse Umane următoarele aspecte cu privire la actuala stare psihologică de funcţionare a unităţii John-486, prezentată pe larg în raportul de evaluare nr.121/2112. În urma ultimelor patru şedinţe de terapie am observat un conflict la nivelul nevoilor primare alterate în urma „procesului amputării” -subiectul pune mai presus nevoia de satisfacţie cu viaţa decât nevoia de eficienţă profesională. Aşa cum s-a observat şi la alte unităţi care au depăşit o perioadă de operare de două decenii, cauza patologiei pare să fie conştientizarea unei limite a recompenselor oferite de munca prestată. Pentru a evita apariţia

erorilor sistemice în programele dezvoltate de unitatea John-486 propun scoaterea din funcţiune şi transferul său în cadrul secţiei „Utopia” unde va începe să realizeze proiecte fictive de predicţie socio-economică cu un grad înalt de dificultate care să-i asigure în continuare o iluzorie dar necesară „doză de recompensă profesională”. Din cauza pericolului apariţiei unei traume psihologice severe, propun ca subiectul John-486 să nu fie înştiinţat cu privire la transferul în cadrul secţiei experimentale „Utopia”.

SFÂRŞIT